

Kürti László

ida napja

ida napja volt és húsvéthétfő, egy vilá járvány közepén kötözésre mentem üres folyosókon át sürgősségi betegellátásra. karanténscsendben otthon tévezett az ország. adminisztrációs nővérke szá jmaszkkal, gumikesztyűvel ült a nőgyógyászatról lecipelt vasasztal mögött. rám volt írva, hogy ráérek, leültetett, vártam az orvost. idára gondoltam, hogy már három éve... fércelem magamban, magamat hozzá, mint álomban, vagy itt, ünneptelen folyosón, varratszedésre várva. olyan a kézfejem, akár egy húsvéti kötözött sonka. kék zsineggel, három az ínban, négy öltés meg damilvégi görcsökkel fogja össze a húst. zsibbadt végtagról, halotról emléket...

jót vagy semmit nem kéne már vele megbeszélnem, de valahogy elfelejtett kivérezni belőlem a nagyanyám. folyékony szappannal fertőtlenít kék gumikesztyűben a nővérke. váltunk pár szót a járvány olaszországi terjedéséről, s hogy lesz-e érettségi, munkahely jövőre. nekem még fáj a tetanusz helye, az elszakadás, az összefércelés. minden gyulladás mögött van valami felelőtlen szeszély. nagyanyám hallgat, az ápolónő fertőtleníti a gumikesztyűt újra. körfűrész hangjára gondolok, meg hogy virágot vinnék neki, és enném a húsvéti sonkáját, ha még élne.

Kürti László

(1976, Vásárosnamény) költő,
szerkesztő, Mátészalkán él,
Bella István-díjas